

Томина недеља је прва недеља после Васкрса. Назива се још и Недеља Антипасхе, Бела недеља. Новом недељом се назива, јер почетак свих недеља почиње од ње, јер после Васкрса први пут понавља и као да обнавља велики празник Васкрсења. Посвећена је Светом апостолу Томи, и његовом неверству у Христово Васкрсење.

Тог дана је апостол Тома своје неверје заменио вером. Сумње апостола Томе је уклонио сам Господ, ушавши кроз затворена врата у просторију у којој су се налазили апостоли окупљени на молитву, рекавши Томи да опипа Његове ране. Након тога, апостол Тома је узвикнуо: «Господ мој и Бог мој!» У богослужењу Томине недеље, поред главне теме о уверењу апостола Томе у Васкрсење Христово, спомиње се и славни силазак Исуса Христа у Ад (величаније), где је умрлима објавио Своју победу над грехом и смрћу и Своје вечно прослављење (1. Пт 3, 18-19). Поредак службе тога дана, као и њен садржај, није обичан, васкрсан. Ово као да је поредак једнога од дванаест празника, само без паримеја, али са литијом, са певањем нарочитих стихира које описују догађај који се празнује. Од Томине недеље се опет врше молитве за умрле, након прекида унутар периода који је почео од Лазареве суботе. Из овог периода забране су изузети четрдесетодневни парастоси, сагласно прописима Типика. На дан после Томине недеље, у Побусани понедељак, служе се парастоси на гробљима, чиме живи као да честитају својим упокојеним сродницима и ближњима радосни празник Васкрсења Христовог. На парастосима и сахранама на гробљу све до оданија Васкрса уместо «Свјатиј Боже» пева се «Христос воскрес»..

Извор: □ [Црквени гласник 194](#)

Галерија фотографија:

{slide=НЕДЕЉА ДРУГА – ТОМИНА}

{gallery}ntomina17{/gallery}

{/slide}

Фото: Лъ. Д.